

NS uudistebülletään

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1125

06.10.2024 (135)

Adolf Hitler: Armastatud Führer

2. osa

Jõululugu

Meie jaoks võib olla raske mõista, kui armastatud Adolf Hitler oli saanud oma rahva jaoks, isegi tema võitluse algusaegadel nende nimel. Paljastava näite sellest tõelisest kiindumusest, mis teda algusest peale ümbritses, on säilitanud partei ametlik biograaf Heinrich Hoffmann, kes meenutas üht läbinägelikku vahejuhtumit, mis leidis aset Münchenis vahetult enne jõule 1923. aastal. Vaid veidi rohkem kui kuu aega varem oli kuusteist seltsimeest Odeoni väljakul maha lastud. Liikumine oli 9. novembri putšikatsega kokku varisenud, selle liikmed olid surnud, peidus või, nagu Führer, vangistatud. Pärast seda, kui lootuse säde oli süttinud ja nüüd veres kustutatud, vajus sõjajärgne Saksamaa taas sotsiaalse kaose, majandusliku hävingu ja kultuurilise mädaniku halli meeleheitmesse. See oli siis Hoffmanni jutustatud stseeni taustaks selles sünges detsembris kuuskümmend kaheksa aastat tagasi...

"Hitleri liikumise kunstnikud plaanisid tähistada jõule Blüte Cafe Bliltestrasse's *tableau vivant*'iga, mille pealkiri oli "Adolf Hitler vanglas".

"Mulle anti ülesanne leida Hitlerile sobiv duubel. Juhtus, et ma sattusin ühe mehe peale, kes sarnanes temaga väga silmatorkavalt. Küsisin temalt, kas ta osaleks selles *tableau vivant*'is, ja ta nõustus seda tegema.

"Blüte Cafe suur saal oli rahvast täis. Auväärne vaikus langes, kui eesriie tõusis ja poolpimedal laval sai nähtavaks vangikong. Väikese võrega akna taga võis näha lumehelbeid langemas. Väikese laua taga, seljaga publikule, istus mees. Nähtamatu meeskoor laulis: *Stille Nacht, heilige Nacht*.

"Kui viimase noodi helid vaibusid, tuli kambriasse pisike ingel, kes kandis valgustatud jõulukuuske, mis asetati õrnalt üksildase mehe lauale.

"Hitler" pöördus aeglaselt, kuni ta seisis näoga publiku poole. Paljud arvasid, et see on tõepoolest Hitler ise, ja saalis käis pooleldi õõtsumine.

"Tuled läksid üles, ja kõikjal ümberringi nägin niiskete silmadega mehi ja naisi, kelle taskurätikud kiirelt kadusid."

Allikas: Burke Co., London.

20. aprill

Lieselotte poolt

Täna tähistavad natsionaalsotsialistid kogu maailmas oma Führeri Adolf Hitleri sünnipäeva.

Me austame liidrit, kes 1918. aasta riigireetmisega silmitsi seistes lõi uue maailmavaate ja liikumise, mida miljonid inimesed omaks võtsid. Me austame 176hrrerit, kes tõmbas Saksamaa välja "rahvusvahelise vendluse" soost ja andis saksa rahvale tagasi tema rahvusliku teadvuse. Me austame fүүrerit, kes juhtis Euroopa aaria rahvaste eesotsas heleda punase haakristiga lipu all rahvusvaheliste juudi parasiitide vastu ja kes lõpuks langes juutide, kapitalistide ja kommunistide vandenõu ohvriks.

Adolf Hitler, natsionaalsotsialistliku Saksamaa ja aaria maailma Führer, on surnud. Ta langes võitluses maailma juutluse vastu. Ta ei astunud tagasi ega kapituleerunud. Ta astus Valhallasse kui Saksa rahva Führer.

Reichskantselei õhiti, Berghofi hooned hävitati, Nürnbergi parteipäevaplats lammutati, tänavad nimetati ümber, parteibürood konfiskeeriti, lipud, vormiriided ja raamatud põletati. Midagi ei jäetud tegemata, kui püüti hävitada kõik mälestused Adolf Hitlerist ning Kolmanda Reichi suurusest ja hiilgusest.

Pärast seda, kui nad olid hävitanud kõik, mis oli teinud saksa rahva suureks, arvas nukurežiim, et nad võivad selle igaveseks orjastada.

Aga kui need parasiidid arvasid, et selle materiaalsete ilmingute ja sümbolite hävitamine ning juhtide mõrvamine võib liikumise igaveseks tappa, siis ütleme neile järgmist: Saksa rahvas hukkub pigem, kui et ta oleks - ilma võitluseta - igavesti orjastatud alaväärse rassi poolt, kes jõudis võimule spekulatsiooni, sõjaagitatsiooni ja genotsiidi kaudu!

NSDAP ei ole oma võitluses maailma juudkonnaga kapituleerunud. Ja ta ei kavatse kapituleeruda. See, mis juhtus 8. mail 1945, oli sõjalisele juhtkonnale peale sunnitud vaenlase poolt, kes oli suutnud Saksamaa okupeerida tänu reeturitele ja argpüksidele meie endi ridades. Mis iganes 8. mail 1945 läbi räägiti, ei huvita meid. Samuti ei huvita rahvusvaheline õigus, mis eksisteerib ainult paberil või on parimal juhul kirjutatud võitja kasuks. Pigem peame me oma riigi vabastama, peame selle puhastama võõrastest mõjutustest ja kaitsma seda rassilise lagunemise eest. Me peame kõrvaldama juutide mõju. Ja lõpuks on meil auväärne ülesanne kutsuda seda rassi, mis kaks korda maailma sõda põhjustas, oma kuritegude eest vastutusele. Miljonid ja kümned miljonid mehed, naised ja lapsed langesid selle kultuurita rassi kättemaksuhimu, ahnuse ja maailma valitsemise plaanide ohvriks... kaks korda 25 aasta jooksul!

See kuritegelik rass ei kõhkle alustamast kolmandat maailmasõda ja põhjustama mõõtmatuid inimkannatusi, kui tema plaanid maailma valitsemiseks on ohus. Seepärast ütleme me täiesti avalikult: Meie eesmärk on takistada sellist katastroofi mis tahes vahenditega.

Mis puutub juudiküsimuse "lõpplahendus" Kolmandas Reichis: Ma pean ainult jälgima spekulantide, petturite ja allilmafigureeride massi, et teada, et seda ei ole kunagi toimunud. "Reparatsioonide" makseid saavate juutide palverännak ja juudi kolooniad USAs, Euroopas ja Lõuna-Ameerikas on elavaks tõendiks olematust "lõplikust lahendusest". Me ei pea sellest rääkides aega raiskama.

"Gaasimise" vastu on tunnustajad, kuid tõendeid selle kohta ei ole. Isegi Rahvusvahelise Punase Risti aruanded kirjeldavad juutide inimlikku kohtlemist. Aga arvata, et me teeme jälle sellise vea, tähendaks tõesti, et meid, natsionaalsotsialiste, peetakse parandamatuteks.

Meie vastased ujutavad maailma üle - nagu nad tegid seda pool sajandit tagasi - fraasidega inimlikkusest ja sellise jama kohta. Kuid ma küsin nendelt vastastelt: Kus oli teie inimlikkus, kui te Euroopa linna maatasite? Kus oli teie inimlikkus, kui Aasia hordid tapsid maha miljoneid meie kaasmaalasi? Kus oli teie inimlikkus, kui meie naised ja lapsed hukkusid liitlaste tulepommide all, kui sadu tuhandeid parteikaaslast rööviti, löödi rammu või mõrvati? Kas see kõik oli teie inimlikkuse väljendus?

Lugematuid eurooplasi tabas sama saatus, sest nad osalesid patriootide ja teadlike eurooplastena võitluses juudi-bolševistliku vaenlase vastu. Kolmsada tuhat itaallast ja sada viiskümmend tuhat prantslast mõrvati juutide poolt õhutatud rahvamasside poolt. Paljud kannavad ikka veel oma väärkohtlemise armi.

Me ootame huviga, kuidas need rahvusvahelised "maailma vennaskonna" apostlid püüavad end kaitsta oma kolossaalsete kuritegude süüdistuste eest, kui nad lõpuks kohtu alla antakse. Sõltumata nende lausetest ei pääse nemad ja nende taga olev rass oma saatusest.

Nad võivad olla kindlad, et meie puhul ei ole see lihtsalt fraas. Maailma juutlusel on ehk ajutiselt õnnestunud end sõjaliselt võidetud rahvaste verest joovastada, kuid ta ei ole suutnud hävitada natsionaalsotsialistlikku ideed. Jah, Führer on langenud ja liikumise teosed on põletatud ja keelatud. Kuid natsionaalsotsialism on sügaval hinges juurdunud, valmis uuesti ellu äratama. Isegi kui Führer on füüsiliselt surnud, on tema vaim lihtsalt palju elavam. Natsionaalsotsialistliku Saksamaa Führer on täna meiega, mitte kehaliselt, vaid natsionaalsotsialistliku idee kaudu, mida ta üksi kehastas.

Oma suure teose *Mein Kampf* kaudu, oma kõnede ja kirjutiste kaudu on Führer andnud meile igaveseks maailmavaate, poliitilise ja strateegilise aluse, mille alusel me peame tegutsema.

Poliitilised süsteemid on paigaldatud ja kukutatud. Poliitikud tulevad ja lähevad. Kuid Führer ja tema töö jäävad kogu tulevikuks saksa rahva ja aaria maailma eksistentsi aluseks.

30. aprillil möödub 47 aastat sellest kuupäevast, mil Saksa ja Euroopa SS-üksuste poolt sõjaliselt lootusetus Berliinis kaitstud Führer dikteeris oma viimase tahte ja lahkus koos oma naisega siit elust. Täna, 47 aastat hiljem, on meil tema poliitiline testament, mis näitab tema tarkust ja visiooni.

Kolmkümmend aastat hiljem ja tema enda sõnul on natsionaalsotsialistlik liikumine taas tekkinud. See liikumine, mida kannab noor põlvkond, on valmis täitma Führeri taht. Meie Führeri nimel ja vaimus võidame selle "liiduvabariigi" nukurežiimi Euroopa südames. Me ehitame püha, au, hiilguse, suuruse ja õigluse neljanda Reichi ja täidame seega meie Führeri tahte: rahvussotsialistliku liikumise särava ülestõusmise.

Me lubame sulle, Adolf Hitler, igavest truudust kuni surmani. Me lubame teile, meie Führer, mitte puhata ega lõõgastuda enne, kui teie viimane tahe on täidetud. Meie, natsionaalsotsialistid, järgime fanaatilise otsustavusega teie viimaseid juhiseid ja toome teie ja miljonite aarialaste surma süüdlased kohtu ette. Me pigem sureme kui rikume seda vannet.

Me näeme end sel tunnil solidaarselt kõigi rahvuste rahvussotsialistide leegioni kogukonnaga. Nad kõik on tunnistanud: kas maailmajuutlus saavutab maailmakontrolli ja kõik aarialased rahvad hukuvad või aarialased rahvad likvideerivad oma juudi režiimid. Aga meie, kelle Führer on Adolf Hitler, ei lase end vabatahtlikult ja ilma võitluseta likvideerida! Saksa rahvas hukub pigem, kui muutub rahvusvahelise kelmide bande käsilaseks! Rahvas, kes ei ole valmis alati oma vabadust kaitsma või seda tagasi võitma, on kaotanud oma eksistentsiõiguse!

Führer ei jätnud kunagi kahtlust, et võitlus maailma juudkonnaga on võitlus eksistentsi, elu eest. Meie linnade varemetest on Adolf Hitleri liikumine uuendanud võitlust Saksa vabaduse, Euroopa ühtsuse ja aaria rahvaste kogukonna eest. Järgmised aastad toovad otsuse.

Kuid ühes asjas võivad nii sõbrad kui ka vaenlased olla kindlad. Me ei alistu. Seda sõna ei ole meie jaoks olemas. Meie jaoks on võit või surm. Teist alternatiivi ei ole. Kui me hukume selles võitluses rahvaste vabaduse eest, siis hõrenevad meie vaenlaste ridadesse väga palju.

Me ei tunne allaandmist ega kapituleerumist. Me teame ainult kohustuse täitmist Führeri, rahva ja isamaa ees. Juhi elu ja surm annavad meile kohustuse fanaatiliseks kuulekuseks ja pingutusteks natsionaalsotsialistliku idee nimel.

"Hitleri töö ja missioon on püha pärand tulevastele põlvedele. Meil, kes me veel elus oleme, on kohustus edasi võidelda." - Kindralfeldmarssal Schörner.

See artikkel "Lieselotte" on tõlgitud ja kohandatud artiklist *Der 20. aprillist* 1978. aasta märtsis-aprillis ilmunud NS *Kampfzucht* numbrist (nr 25).

